

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Čes. Budějovicích
Vysoká škola:
Ústav bohemistiky

Bc. Veronika Truhlářová
Diplomant:

Obor: Učitelství ČJL a dějepisu pro SŠ

Vedoucí Mgr. Marie Škarpová, Ph.D.
diplomové práce

18. 8. 2017

Datum odevzdání posudku:

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Kronika o Štilfrídovi a Kronika o Bruncvíkovi – srovnání rytířské povídky a knížky lidového čtení

.....
(téma)

Veronika Truhlářová si pro diplomovou práci zvolila téma recepce štilfrídovského a brucvíkovského narativu v jazykově českém prostředí pozdního středověku a raného novověku. Vzhledem k obsáhlosti dochovaného textového materiálu diplomadka záměrně ponechala stranou problematiku jazykového, resp. kulturního transferu brucvíkovské a štilfrídovské látky z německojazyčného do českojazyčného prostředí, a ke srovnání si vybrala dva české diptychy, jež od sebe dělí poměrně velká časová vzdálenost: nejstarší známý staročeský text o Štilfrídovi a Bruncvíkovi, který vznikl pravděpodobně na konci 14. století, a jindřichohradecký tisk z r. 1771. Text staročeský je dostupný v kritickém vydání J. Kolára a M. Nedvědové, text raně novověký měla diplomandka k dispozici pouze v podobě starého tisku.

Zejména staročeský text o Bruncvíkovi, jenž stále patří mezi kanonická díla tzv. starší české literatury, se těšil setrvalé pozornosti českých paleobohemistů: především v průběhu druhé poloviny 20. století podněcoval jak k interpretaci pomocí „tradičních“ mediivistických metod (viz zejm. analýzy Jaroslava Kolára z hlediska středověké alegorese), tak k aplikování ve své době nových metodologických přístupů (viz zejm. pokusy Hany Šmahelové o naratologickou analýzu brucvíkovských textů pomocí Proppovy strukturalistické metody nebo její pozdější inspiraci francouzskou historickou školou Annales, zejména dějinami mentalit a dějinami imaginací v pojetí J. le Goffa).

V této poměrně bohaté sekundární literatuře se V. Truhlářová pokusila zorientovat a na její podněty navázat, byť ne vždy právě zdařile (viz např. její pokus o analýzu staročeského textu o Štilfrídovi pomocí Proppovy metody). Totéž se týká i diplomandčiny snahy o reflexi klíčových pojmů „zábavná literatura“, „knížky lidového čtení“ či „rytířská povídka“: je místy

až příliš stručná (viz kap. 1.2 a 1.3) a mnohde by si také zasloužila promyšlenější argumentaci (viz zejména její pojednání o kritice pojmu „knížky lidového čtení“, kterou nedávno podal Jan Hon). Totéž lze konstatovat také o kap. 3, v níž se V. Truhlářová pokusila shrnout výsledky Kolárovy textologické analýzy raně novověkých štilfrídovských a bruncvíkovských tisků.

Vlastní komparace středověkého a raně novověkého diptychu (kap. 7 a 8) je v diplomové práci bohužel jen naznačena, zejména v otázce sémantických změn či posunů zůstala diplomandka většinou v rovině ničím nepodloženého spekulování. Také její práce se základními literárně teoretickými nástroji je mnohdy bohužel dosti naivní.

Navzdory výše uvedeným připomínkám se však domnívám, že text Veroniky Truhlářové splňuje základní podmínky kladené na diplomovou práci, a **doporučuji** ho tedy k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**



.....
podpis vedoucí diplomové práce

Českých Budějovicích

18. srpna 2017

V dne

Stupeň klasifikace:	<input type="checkbox"/> výborně	<input type="checkbox"/> velmi dobře	<input checked="" type="checkbox"/> dobře	<input type="checkbox"/> nevyhověl
---------------------	----------------------------------	--------------------------------------	---	------------------------------------

*) Nehodící se škrtněte